

yleisiä taloudellisia palveluja — eli matkustajien merikuljetusta Espanjan mantereiden ulkopuolella sijaitsevista sataamista ja näihin satamiin — tuottavana yrityksenä toimittanut julkisyhteisölle Espanjan hallintoviranomaisten vahvistamien säännönmukaisuutta, jatkuvuutta, kapasiteettia ja laatua koskevien edellytysten mukaan.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio ei ole ottanut huomioon kantajan puolustautumisoikeuksia siltä osin kuin komissio ei ole noudattanut missään menettelyn vaiheessa kantajan perustavanlaatuista oikeutta tulla kuulluksi.

⁽¹⁾ EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7.

⁽²⁾ EYVL C 205, 5.7.1997, s. 5.

UPS Europe NV/SA:n 7.8.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-127/98)

(98/C 340/48)

(Oikeudenkäyntikieli: *englanti*)

UPS Europe NV/SA on nostanut 7.8.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Tom R. Ottervanger ja Dirk Arts, prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Loeff Claeys Verbeke, 5 rue Charles Martel.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- toteaa EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan mukaisesti, että komissio on laiminlyönyt ratkaisun tekemisen, koska se ei ole tehnyt päätöstä kantajan 7.7.1994 komissiolle tekemästä valituksesta;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut; ja
- määrää sellaisista toimenpiteistä, jotka se katsoo tarpeellisiksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on osa pakettien lähetyksellä maailmanlaajuisesti toimivaa United Parcel Service (UPS) -nimistä yritysyhmää, teki valituksen komissiolle pyytäen sitä ryhtymään tutkimuksiin Deutsche Bundespost Postdienstin (nykyisin Deutsche Post AG) osalta. Sen lisäksi, että kantaja katsoi valituksessaan, että Saksa oli myöntänyt laivastaisesta valtion tukea, se esitti, että Deutsche Post AG:n toiminta oli EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan vastaista. Kantajan mielestä Deutsche Post AG harjoittaa saalistushinnoittelua ja ristiintukemista ulottaakseen kirjeiden lähettämistä koskevan määräävän markkina-asemansa tähän yhteydessä oleville pakettien lähettämistä koskeville markkinoille.

Komissio lähetti 19.12.1997 komission asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklan mukaisen kirjeen, jossa se totesi, että valitusta ei ollut hyväksyttävä EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan rikkomisen osalta. Kantaja esitti 2.2.1998 päivätyssä kirjeessään huomautuksensa tähän ”6 artiklaa koskevaan kirjeeseen” ja toisti vastalauseensa komission aikomukseen hylätä sen valitus. Se vaati komissiota hylkäämään vaatimuksen päätöksellä kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa ennen 15.3.1998.

Kantaja kehotti 2.6.1998 komissiota tekemään lopullisen päätöksensä kantajan perustamissopimuksen 86 artiklaa koskevan valituksen osalta ja se ilmoitti, että se nostaa EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan mukaisen laiminlyöntikanteen, jos komissio ei ilmoita kantajalle päätöksensä kahden kuukauden kuluessa tämän kirjeen päivämäärästä alkaen. Koska komissio ei ole antanut vaadittua lopullista päätöstä, kantaja nosti kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Armement Coopératif Artisanal Vendéen (ACAV) ym.:iden 31.8.1998 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-138/98)

(98/C 340/49)

(Oikeudenkäyntikieli: *ranska*)

Armement Coopératif Artisanal Vendéen (ACAV) ym., kotipaikka Ile d'Yeu (Ranska), ovat nostaneet 31.8.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Lise Funck-Bretano ja Stéphanie Ponsot, Pariisi, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Jacques Neuer, 9 Avenue Guillaume.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1239/98;
- velvoittaa neuvoston korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto hyväksyi 8.6.1998 riidanalaisen asetuksen, jossa kielletään 1.1.2002 alkaen tiettyjen kalalajien kuten valkotonnikalan kalastus ajoverkoilla erityisesti Koillis-Atlantilla. Kielto koskee aluksia, jotka purjehtivat jäsenvaltion lipun alla.

Kantajat ovat kaikki Yeun saaren kalastajia, jotka käyttävät erityisesti tällaisia ajoverkkoja. Kantajat vetoavat

ensinnäkin siihen, että neuvosto ei pyytänyt Euroopan parlamentilta toista lausuntoa niistä muutoksista, joita se oli tehnyt komission 8.4.1994 tekemään ehdotukseen asetukseksi, ja että Euroopan yhteisön lainsäädäntövalta ei ulotu Koillis-Atlantille.

Toiseksi riidanalainen asetusta on ristiriidassa yhteisen kalastuspolitiikan ja sen täytäntöönpanemiseksi annettujen asetusten tavoitteiden kanssa.

Kolmanneksi riidanalainen asetusta on kumottava, koska sillä loukataan seuraavia ylemmätasoisia oikeusperiaatteita eli

- oikeutta vapaaseen ammatinharjoittamiseen, koska kyseisessä asetuksessa säädettyllä kiellolla estetään kantajia kalastamasta valkotonnikalaa ajoverkoilla;
- perustamissopimuksen 3 b artiklasta ilmenevää suhteellisuusperiaatetta, koska toteutetut toimenpiteet eivät ole oikeassa suhteessa ja ovat ilmeisen epäsuhteellisia tavoitteeseen eli kalavarojen säilyttämiseen nähden;
- perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdassa määrättyä syrjintäkiellon periaatetta, koska asetuksen (EY) N:o 894/97 uusia säännöksiä eli 11, 11 a, 11 b ja 11 c artiklaa ei sovelleta kalastukseen Itämerellä, Isossa-Beltissä ja Vähässä-Beltissä eikä Juutinraumalla eikä myöskään lohen kalastukseen ajoverkoilla.

Lopuksi kantajat vetoavat vielä siihen, että riidanalaista asetusta rasittaa ilmeinen omavaltaisuus osoittava arviointivirhe, koska sitä ei ole annettu olemassaolevien kalavarojen järkevän ja vastuullisen hyödyntämisen takaamiseksi, vaan se on vastaus painostukseen, jota on ilmennyt eräiden jäsenvaltioiden ja yleisen kansainvälisen mielipiteen taholta ja jossa on haluttu kieltää tiettyjä jäsenvaltioita kalastamasta tiettyjä kalalajeja kuten tonni- ja miekkakalaa ajoverkoilla. Riidanalaisessa asetuksessa on myös käytetty väärin harkintavaltaa, koska asetuksen antamisen tarkoituksena oli lopettaa yhteisön harjoittama valvonta säännösten noudattamisesta.

H:n 7.9.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne
(Asia T-140/98)
(98/C 340/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

H. on nostanut 7.9.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Françoise Parmentier, Brys-

sel, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

- kumoaa Brysselin maksutoimiston 29.10.1997 tekemän päätöksen, jolla kantajalta evättiin ennakkolupa saada korvaus Quiberonin merikylpykeskuksessa oleskelusta aiheutuvista kylpylähoidon kustannuksista;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riitautetulla päätöksellä evättiin ennakkolupa kylpylähoidon saamiseksi 25.10.—3.11.1997 sillä perusteella, että valittu kylpylä ei ole lääketieteellisen indikaation mukainen.

Kantajan mukaan tämä päätös on virheellinen oikeuden väärinkäytön vuoksi, ja sillä loukataan perustavanlaatuisia periaatteita, jonka mukaan lääkäri ja hoitolaitos on voitava valita vapaasti. Vastaaja ei voi pelkästään budjettisyistä kieltäytyä tunnustamasta jonkin hoitolaitoksen hoitojen laatua.

Lisäksi päätöstä tehtäessä on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe, koska valittu kylpylä on sekä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten että kantajan sairastamaan tautiin erikoistuneiden lääkäreiden mukaan pätevä antamaan asi-
aankuuluvia hoitoja.

Lisäksi vastaaja on loukannut perusteltua luottamusta, joka kantajalla perustellusti oli toimivaltaisen yksikön antamiin tietoihin, ja laiminlyönyt velvollisuutensa esittää kantajalle asiaankuuluvat perustelut, joista ilmenee selvä syy-yhteys asiantuntijalääkärin toteamuksien ja päätelmien välillä.

S.A. Image Créationin 10.9.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-142/98)

(98/C 340/51)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

S.A. Image Création, kotipaikka Bryssel, on nostanut 10.9.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Georges Vandersanden, Eric Gillet ja Laure Levi, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.